

[Per Hækkerup.]

hensigter; de konkrete veje, regeringen må vælge for at virkeliggøre hensigterne, må afhænge af den omverden, vi står over for, og den situation, vi befinder os i. Hvis endelig partiet venstre — hvad jeg ikke kan tænke mig — skulle mangle tillid til oprigtigheden i regeringens erklæring, ville partiet jo naturligvis have mulighed for under den fortløbende orientering i det udenrigspolitiske nævn om den skiftende forhandlingssituation — som jeg går ud fra den højtærede udenrigsminister vil bekræfte at vi får — at sikre, at regeringen enten levede op til sin deklaration, eller at den, hvis den ikke gjorde det — hvad jeg ikke kan forestille mig — i hvert fald blev naglet til sit ansvar for ikke at gøre det.

Når altså partiet venstre synes at ville benytte dette argument, at regeringserklæringen ikke er tilfredsstillende, til at undlade at tage medansvar for Danmarks indmeldelse i de syv, forekommer det mig at være en meget søgt og meget urealistisk argumentation. Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen i en tale i går mente at kunne lægge ansvaret for venstres negative og afvisende holdning over på regeringen, sågar personificeret i den højtærede statsminister og den højtærede udenrigsminister. Nu forstår jeg meget vel, at det ærede medlem gerne vil placere skylden for, at der er indbyrdes afvigelser i de to partiers holdning i dette spørgsmål, et andet sted end hos de to partier selv. Men jeg mener, det bør siges klart og tydeligt, at ansvaret for venstres standpunkt naturligvis er venstres eget, og det ærede medlems argumentation om, at det var forsømmelighed med hensyn til at give oplysninger eller manglende forhandlingsvilje på regeringshold, der skulle have foranlediget venstre til dets negative stilling, virker jo ikke særlig overbevisende, al den stund det ærede medlem selv og hans parti har fundet både oplysningerne og forhandlingsviljen tilstrækkelig til, at de kan medvirke til den endelige beslutning om vor indmeldelse.

På samme måde som vi udadtil kommer til at stå i en ny situation med dannelsen af de syv, betyder indmeldelsen af Danmark i denne sammenslutning også næsten en

omvæltning, kan man sige, af vor erhvervs-politiske situation. Det, det gælder om for os, er at finde ud af, på hvilken måde vi skal indrette os under de nye forhold, som traktaten byder os. Det netop vedtagne told- og valutaforlig betyder et brud, lad mig sige et radikalt brud, på en lille menneskealders handelspolitik.

Jeg skal ikke nu genoptage den diskussion, vi førte her i fredags, men pege på, at denne nyorientering i vor udenrigske handelspolitik betyder, at vi afvikler importreguleringen, ikke blot over for de syv, men over for alle medlemslande inden for GATT, det vil sige for næsten hele vor udenrigshandel. Den betyder desuden, at vi i nogen grad erstatter importreguleringen med told, ikke blot således at den toldbeskyttelse, der derigennem oprettes, ikke på nogen som helst måde nærmer sig det samme omfang, som den beskyttelse, importreguleringen gav, men også således — og det bør man have i erindring — at selv denne mindre toldbeskyttelse i forhold til de syv vil blive afviklet i løbet af en 10-årig periode, og muligvis — og jeg kan vel tilføje forhåbentligvis — vil toldbeskyttelsen også blive afviklet over for de øvrige GATT-lande. Det vil sige, at vi stort set opgiver muligheden for at anvende told- og importregulering som midler i den økonomiske politik, det er helt givet, og når disse midler i den økonomiske politik — og dér har importreguleringen jo været det centrale — nu ikke længere kan anvendes, må det nødvendigvis betyde en væsentlig omlægning af vor erhvervs politik. At vi således gradvis afvikler og åbner vort lands grænser for vareimport udefra, og måske fra endnu flere lande, vil betyde en skærpelse af konkurrencen. Der vil, som det så ofte er fremhævet, være produktioner, der ikke kan klare sig i denne konkurrence. Det ligger i øvrigt næsten i formålet med dannelsen af de syv at virkeliggøre og forstærke international arbejdsdeling. Denne ville netop ikke blive virkeliggjort, hvis ikke det betød, at produktioner her i Danmark blev koncentreret på de områder, hvor vi i produktionsmæssig henseende må anses for at være forholdsvis mest effektive. Der vil være andre områder, hvor vi er særlig konkurrencedygtige, og de vil tilsvarende vinde frem.